

Underbilag.

Til Justitsministeriet.

I Anledning af foranstaaende skal Retslægeraadet besvare de af Folketingsudvalget stillede Spørgsmaal saaledes:

Ad 1. Ja, hos Kvinder vil Kastrationsindgrebet i sine legemlige og ogsaa i sine sjælelige Virkninger efter almindelige lægelige Erfaringer oftest være mere udtalt end hos Mænd, selv om der er ret store Variationer.

Der har — som oplyst i Retslægeraadets Betænkning af 15. September 1934 — ikke været kastreret nogen Kvinde i Henhold til Loven af 1. Juni 1929, og man er derfor ikke i Besiddelse af noget Erfaringsmateriale for Indflydelse paa Kvinder af Kastration, udført paa kriminalterapeutisk Indikation. Et saadant Materiale foreligger Raadet bekendt heller ikke andetsteds.

Ad 2. Der har (jfr. ad 1) ikke hidtil for Raadet foreligget noget Tilfælde, hvor det skønnes ønskeligt at foretage tvungen Kastration paa en Kvinde.

Dette vil formentlig kun i sjældne Tilfælde indtræffe; men saafremt der ved en ny Lov skabes Hjemmel for Tvangskastration af Kvinder, vil Beslutningen om en saadan selvsagt blive forudgaaet af meget indgaaende Overvejelser af medicinsk-social Natur, ligesom man særlig vil have Opmærksomheden henvendt paa Forholdet mellem de mulige legemlig-sjælelige Følger, som Kastrationen kan medføre, og de Fordele — sjælelige og sociale —, som Indgrebet byder Personen ud i Fremtiden.

Retslægeraadet, København, den 26. April 1935.

Sand.
